

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/347/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812206888
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5812206888.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstríka, v právnej veci žalobcu: L.. I. F., Ul. P. XX, N., správca konkurznej podstaty úpadcu T. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., W. XX/XX, správca úpadcu zastúpený JUDr. Jozefom Polákom, advokátom so sídlom R. IČO: 37 981 765, proti žalovanému: OVP Orava, s. r. o., Oravická 617/20, Trstená, IČO: 31 608 957, zastúpenému JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom so sídlom L. XXX, M., IČO: 14 223 961, o vylúčenie veci z exekúcie, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 9C/73/2012-88 zo dňa 08. 08. 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu žalobcu zamietol, vo výroku II. návrh žalobcu na prerušenie konania taktiež zamietol a vo výroku III. žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobou sa domáhal voči žalovanému vylúčenia vecí z exekúcie, a to nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX . pre k. ú. obce F. a na LV č. XXX pre k. ú. obce A.. Mal za to, že žalobca sa domáhal vylúčenia veci z exekúcie proti žalovanému ako oprávnenému z nej podľa ust. § 55 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), v zmysle ktorého právo na vec, ktorá nepripúšťa exekúciu, môže tretia osoba uplatniť voči oprávnenému na súde návrhom na vylúčenie veci z exekúcie. Excindačná žaloba prichádza do úvahy v prípade, ak tretia osoba, t. j. osoba odlišná od subjektu exekučného konania, tvrdí, že je nositeľom práva na vec, ktorým je obvykle právo vlastnícke, resp. spoluvlastnícke. Žalobca ako bývalý manžel povinnej I.. Y. F. podal žalobu o vylúčenie veci z exekúcie, ktorá ma patriť do nevysporiadaného BSM, o ktorom sa vedie konanie na súde pod sp. zn. 8C/196/2010, ktoré nie je právoplatne skončené, o čom svedčí aj poznámka na liste vlastníctva č. XXXX a č. XXX. Manžel povinného je aktívne legitimovaný na podanie žaloby iba vtedy, ak vec, ktorá je predmetom exekúcie, nepatrí do BSM (§ 143 OZ), ale patrí do výlučného vlastníctva manžela povinného. Manžel povinného v takomto prípade nemá postavenie účastníka exekučného konania. Túto skutočnosť však žalobca netvrdil ani nepreukázal. Z obsahu exekučného spisu 8Er 216/2012, v ktorom sa oprávnený, t. j. žalovaný domáha proti povinnej na základe notárskej zápisnice ako exekučného titulu zaplataenia istiny 132.775,68 eur s úrokom z omeškania, vyplýva, že uznesením krajského súdu sp. zn. 2CoE/176/2016 z 22.03.2017 bolo zrušené uznesenie súdu o odklade exekúcie vydané na návrh žalobcu, ktorý mal pre úsek konania, v ktorom sú postihované veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov postavenie účastníka exekučného konania, zrušené z dôvodu, že na majetok žalobcu bol vyhlásený 02.12.2014 konkurz zverejnený v Obchodnom vestníku 08.12.2014, čím došlo ex lege k zastaveniu exekúcie podľa § 48 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, a preto žaloba o vylúčenie veci z exekúcie, ktorá bola zastavená je nedôvodná. Podľa ust. § 147

ods. 1 OZ pohľadávka veriteľa len jedného z manželov môže byť výkone uspokojená aj z majetku patriaceho do BSM, čím je zaistená ochrana tretích osôb z hľadiska uspokojenia ich majetkových práv niektorým z bezpodielových spoluvlastníkov aj z vecí patriacich do BSM, keďže v tomto majetkovom spoločenstve neexistujú podiely spoluvlastníkov na spoločnej veci a manžel je preto povinný strieť výkon exekúcie. Uspokojením pohľadávky jedného z manželov z majetku patriaceho do BSM vzniká osobitná pohľadávka, ktorú možno druhým manželom realizovať až v súvislosti s vyporiadaním BSM podľa § 150 OZ, v zmysle ktorého každý z manželov je povinný nahradiť to, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho súkromný majetok. K porušeniu práv žalobcu v rámci exekučného konania konštatoval, že podľa § 47 ods. 1 písm. a) v spojení s § 149 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 sa upovedomenie o začatí exekúcie doručuje výlučne oprávnenému a povinnému, a preto nebolo žalobcovi doručované, pričom na podanie námietok proti exekúcii je oprávnený iba povinný. Zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti nie je vlastným spôsobom výkonu rozhodnutia, jedná sa len o zabezpečenie vykonateľnej pohľadávky, a preto sa podľa § 168 Exekučného poriadku exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností, doručí len oprávnenému, povinnému a katastrálnemu odboru okresného úradu. Ak je manžel povinného účastníkom exekučného konania podľa § 37 ods. 2 Exekučného poriadku, doručuje sa mu aj exekučný príkaz, proti ktorému nie je možné odvolanie, ktorý bol žalobcovi doručený 03.01.2013, a preto exekútor pri vykonávaní exekúcie nepochybil. Vec prejednal podľa § 183 ods. 1 CSP v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu čerpania dovolenky v zahraničí, keďže tento dôvod nepovažoval za dôležitý pre odročenie pojednávania. Za dôležitý nepovažoval ani dôvod na odročenie pojednávania do skončenia veci o vyporiadanie BSM. Pokiaľ žalobca ospravedlnil svoju neúčast' prostredníctvom svojho právneho zástupcu, poukázal na to, že oprávnenie nakladať s majetkom vyhlásením konkurzu prechádza na správcu, a preto len správca môže podávať relevantné návrhy v konaniach týkajúcich sa tohto majetku a nie žalobca, ktorý sa v priebehu konania stal úpadcom, v súvislosti s čím prešlo procesné právo na správcu konkurznej podstaty úpadcu, čo sa vzťahuje aj na návrh na prerušenie konania. Žalovanému vzhľadom na plný úspech vo veci priznal podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), h) CSP žalobca a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ako aj priznať nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nezákonné, arbitrárne, zmätočné a nedostatočne odôvodnené. Je zrejmé, že na podanie žaloby bol aktívne vecne legitimovaný, keďže nehnuteľný majetok, vo vzťahu ku ktorému sa domáha ochrany, tvorí masu doposiaľ nevysporiadaného BSM úpadcu a jeho bývalej manželky a z toho titulu podlieha konkurzu podľa ust. § 67 ods. 1 písm. a) Zákona o konkurze a reštrukturalizácii. V konaní o vyporiadanie BSM, napriek tomu, že začalo ešte pred vyhlásením konkurzu, nebolo doposiaľ vydané meritórne rozhodnutie, napriek tomu, že ako správca konkurznej podstaty udelil súhlas s pokračovaním vedenia tohto konania. Jeho aktívna legitimácia na podanie žaloby vyplýva jednak z ust. § 67 ods. 1 písm. a) Zákona o konkurze a reštrukturalizácii v spojení s ust. § 44 ods. 1 a § 7 cit. zákona, ako aj príslušných ustanovení zák. č. 8/2005 Z. z. Podľa ust. § 44 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu, ktorý koná v mene a na účet účastníka. Je zrejmé, že správca konkurznej podstaty nie je a nikdy nebol účastníkom exekučného konania, v rámci ktorého bola podaná vylučovacia žaloba a ako správca poverený vedením konkurzu na majetok úpadcu predstavuje a má postavenie tretej osoby, ktorá môže v rámci exekúcie podať vylučovaciu žalobu, keď záujem na jej podaní vyplýva z podstaty konkurzného konania, ktorého účelom a zmyslom je pomerné uspokojenie veriteľov úpadcu z jeho majetku. Aby mohol podať žalobu, ktorou sa domáha ochrany pred neoprávnenými zásahmi do majetku podliehajúcemu konkurzu, nie je potrebné osobitne spisovať tento majetok do súpisu príslušnej konkurznej podstaty napriek čomu ho však spísal, a zverejnil v Obchodnom vestníku č. 180/2016 zo dňa 26.09.2016 pod položkou K021951. Zdôraznil, že predmetné nehnuteľnosti nadobudol úpadca a jeho bývalá manželka za trvania manželstva, keď podľa § 143 OZ v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, okrem výnimiek na vec sa nevzťahujúcich. Podľa ust. § 150 OZ sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké a ak manžel disponoval so spoločnou vecou spôsobom, ktorý je v rozpore s ust. § 145 ods. 1 OZ takýto právny úkon je neplatný. Čo sa týka druhého dôvodu, v dôsledku ktorého došlo k zamietnutiu žaloby, aj keď súhlasí s tým, že exekúcia mala byť ex lege zastavená z dôvodu vyhlásenia konkurzu

na majetok úpadcu, súdny exekútor vo výkone exekúcie pokračuje a jej účinky sa stále prejavujú, čo je zrejme aj z listov vlastníctva, na ktorých sú zapísané predmetné nehnuteľnosti.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, namietajúc aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu ako aj neexistenciu naliehavého právneho záujmu na žiadanom rozhodnutí. Žalobca doposiaľ ani len nepreukázal, že by sporné nehnuteľnosti patrili do BSM, keďže konanie o vyporiadanie BSM doposiaľ nie je skončené. Aj keby predmetnú zmluvu o pôžičke uzatvorila povinná bez súhlasu úpadcu, čo v danom prípade nebolo, keďže o nej vedel, mohlo by sa jednať o relatívnu neplatnosť, uvedený právny úkon, resp. uvedená zmluva je tak platná a vyvolala príslušné účinky a na základe nej bol urobený aj príslušný exekučný titul. Ak by bola vyhlásená predmetná zmluva o pôžičke za neplatnú, neznamená to, že by jej dlh voči žalovanému zanikol a nemohol byť uplatňovaný a v rámci exekúcie pohľadávka opätovne uspokojená z majetku patriaceho do BSM. Poukázal na nevykonateľnosť petitu žaloby, keďže sa žalobca domáha určenia, že exekúcia sp. zn. EX 87/12 na predmetné nehnuteľnosti je neprípustná a súd o takto formulovanom petite, ktorým je viazaný, nemôže ani podľa ust. § 55 ods. 1 Exekučného poriadku rozhodnúť.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania žalobca, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správny skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom smere stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

7. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalobcu krajský súd dopĺňa, že aj keď vyhlásením konkurzu oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa majetku podliehajúceho konkurzu prechádza na správcu, tento nekoná za seba, ale stále koná v mene a na účet úpadcu (§ 44 ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii), ktorý podľa ich tvrdení je bezpodielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností, keďže konanie o vyporiadanie BSM nie je skončené a teda nie je treťou osobou, ktorá by sa mohla ich vylúčenia z exekúcie domáhať. Vzhľadom na uvedené nebol ani dôvod na prerušenie konania do skončenia konania o vyporiadanie BSM, keď v prípade rozhodnutia, že veci do BSM nepatria, by boli vo výlučnom vlastníctve povinnej.

Vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu sa ex lege, t. j. zo zákona exekučné konanie zastaví (§ 48 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii), tak ako to bolo konštatované už krajským súdom v jeho uznesení 2CoE/176/2016 z 22.03.2017, a preto ako konštatoval správne súd prvej inštancie žaloba o vylúčenie veci z exekúcie, ktorá bola takto zo zákona zastavená, je nedôvodná, pričom to, že vedenie exekúcie je stále zapísané na listoch vlastníctva č. XXXX a XXX, je nepodstatné, keďže vzhľadom na uvedené bol zistený opak, a preto sa jedná o nezáväzný údaj katastra (§ 70 Katastrálneho zákona), ktorý sa nesmie používať (§ 71 cit. zákona).

8. K ďalšej odvolacej námietke žalobcu krajský súd dopĺňa, že žalobca požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu neprítomnosti na Slovensku, a to až do rozhodnutia v konaní o vyporiadanie BSM, pričom netrval na osobnom zastúpení svojím zástupcom tak, ako to tento tvrdil, a preto sa mohol dať zastúpiť iným advokátom a ak tak neučinil, neboli porušené procesné práva strany v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 181 ods. 2, § 365 ods. 1 písm. b/ CSP), keď navyše všetkými jej podstatnými tvrdeniami sa krajský súd zaoberal a vyporiadal v rámci odvolacieho konania.

9. Vychádzajúc z uvedených skutočností, vyporiadajúc sa s podstatnými tvrdeniami žalovaného uvedenými v prvostupňovom konaní aj v odvolaní, krajský súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako

vecne správne potvrdil, vrátane nároku na náhradu trov konania žalobcu vzhľadom na jeho plný úspech vo veci (§ 255 ods. 1 CSP).

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovanému priznal nárok na ich náhradu v celom rozsahu, keďže aj v odvolacom konaní mal plný úspech vo veci.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).